

MRÁZIK

a
iné
ruské
rozprávky

PERFEKT

MRÁZIK
a
iné
ruské
rozprávky

PERFEKT

Slovak translation © Ľubor Matejko 2008

Illustrations © Dana Moravčíková 2008

Slovak edition © Perfekt 2008

Mrázik a iné ruské rozprávky

Z ruštiny preložil Ľubor Matejko.

Ilustrácie: Dana Moravčíková

Zodpovedná redaktorka: Miroslava Doubková

Vydal PERFEKT, a. s., Karpatská 7, 811 05 Bratislava, ako svoju 503. publikáciu.

Rok vydania 2008

Sadzba, zalomenie a zhotovenie tlačových podkladov: Štúdio Perfekt

Tlač: Finidr, s. r. o., Český Těšín

ISBN 978-80-8046-409-7

IL'JA MUROMEC

N

ed'aleko staroslávneho mesta Murom, uprostred hlbokých lesov a nepriechodných slatín, žil v bohatej dedinke Karačarovo statočný roľník Ivan Timofejevič so svojou ženou Jefrosinou Jakovlevnou.

Na staré kolená im Pán Boh požehnal synčeka, ktorému dali meno Il'ja. Chlapec bol rúči – aj zdravý, aj silný, aj rozumu mal

dosť, ibaže na nešťastie ani rukami, ani nohami nevedel pohnúť, iba sedel-vysedával až do tridsiatich rokov.

Sedí si Il'ja v jeden letný deň v izbe samučičký sám, lebo všetci sa za robotou do poľa pobrali. Sedí Il'ja, o svojom trpkom osude rozhutuje a vtom začuje, že popod okná jeho izby idú dvaja pocestní. Zaklopú pocestní na okno a vravia: – Nože nám otvor, Il'ja Muromec, pusť pútnikov oddýchnuť si po ceste.

Il'ja odvetí:

– Nevládzem sa ja pohnúť a dvere otvoriť, ľudia boží, sedím-vysedávam takto už tridsať rokov, lebo ani rukami, ani nohami hýbať neviem.

No pútnici len opakujú svoju prosbu aj druhý, aj tretí raz a tu – div divúci, Il'ja sa na peci pomrví! Zrazu cíti, že dokáže vstať, bystré nôžky ho držia, do rúk mu sila vchádza. Skočil Il'ja rezko z pece a otvára pútnikom dvere, do domu ich vedie. A tí mu vravia:

– Nože dones čosi vypiť!

– Ľudia dobrí, – odvetí Il'ja, – bez rúk, bez nôh?

– Len choď, choď, Il'ja Ivanovič, nič sa neboj!

Zašiel Il'ja do pivnice, nabral do krčahu pálenky, čo v tom kraji zeleným vínom nazývajú, a nesie pútnikom. Tí sa dali Il'jovi napiť a pýtajú sa ho:

– Či cítiš, že si mocnejší?

– Keby zo zeme do nebies stĺp so zlatou obručou trčal, – vraví Il'ja, – chytil by som tú obruč a celú zem razom prevrátil.

Pozreli sa pútnici na seba a vravia:

– Nože, Il'ja, dones nám ešte za pohár pivka.

Ako Il'ja do pivnice schádza, o dub sa potkne, nuž dub aj s koreňom vytrhne. Nohy sa mu po kolená do zeme zabárali, ale pivo priniesol. Pútnici sa mu znova dali napiť.

– A koľko sily v sebe cítiš teraz?

– Ľudia boží, veď teraz mám sily iba tak polovicu.

– Veď aj toľko ti postačí, – vravia pútnici. Bude z teba, Il'ja, veľký bohatier. Nie ti je súdené v boji zahynúť, smelo sa môžeš za pasy pustiť s každým bohatierom, iba so Svätom – ten je so silou zeme spojený, ani so Samsonom – toho anjeli boží chránia, ani s rodom Mikulu

